

юрска система въ нашето царство; тя взема участие въ състава на високитѣ планински части, особено въ Западнитѣ и Централни Балкани и нейнитѣ варовици, отсѣчени отъ едната страна вертикално, издигатъ се обикновено върху догерскитѣ и лейаскитѣ образувания, както и върху триасовитѣ варовици, върху червени пѣсѣчници и палеозойски шисти. Отсѣчкитѣ на варовицитѣ по най-вече се намиратъ отъ къмъ северната страна и се издигатъ надъ основата си 10 до 30 м, а на мѣста и повече метра. Отъ къмъ противоположната страна варовититѣ банки биватъ малко или много наклонени и затова минаватъ незабелязани. Има обаче и такива горно-юрски образувания, които се издигатъ въ грамадни варовити масиви, какъвто е този на сз. отъ София.

Върху горно-юрскитѣ варовици продължаватъ се на мѣста неокомски пластове, които петрографски почти никакъ не се различаватъ отъ тѣхъ, а напротивъ, забелязва се истинско продължение на седиментитѣ; даже и внимателно проследени не може да се постави демаркационна линия между еднитѣ и другитѣ. Тѣй н. пр. височината „Бърдо“, която се простира отъ Фердинандъ (бивша Кутловица) на западъ къмъ Долна и Горна — Вереница, съставена е отъ южната страна отъ неокомски, а къмъ северната отъ горно-юрски или малмски пластове. Безъ надлежнитѣ фосили тукъ мжчно може да се каже где преставатъ еднитѣ и где начеватъ другитѣ, тѣй като литографскитѣ белези на еднитѣ и на другитѣ сж едни и сжщи. Неокомскитѣ варовици въ тая планина лежатъ прочее върху ново-юрскитѣ въ пълна конкорданция и сж наклонени съ тѣхъ къмъ юз.

Горно-юрската серия представена е въ Западния и Централния Балканъ главно съ варовици, но въ юго-западнитѣ планини около Трънъ, на югъ отъ този градъ, между рѣкитѣ Ерма и Струма, около Радомиръ, въ Конява пл. и пр., както и на изтокъ отъ Розалския проходъ въ Централния Б., презъ Курита, Зелено-дърво къмъ Етъра и по далеко въ Габровския Б., тази серия е представена главно отъ пѣсѣчливъ и глинено-мергеленъ фациесъ, подобенъ на карпатскитѣ или на флишкитѣ пѣсѣчници, а второстепено отъ варовици. Първиятъ или варовитиятъ фациесъ има доста голѣмо разпространение и се отличава съ по-богата фауна отъ лѣсѣчно-глинения, който е твърде беденъ на вкаменености; възрѣстѣта на